

PARAULA I VIDA

Servidors de l'anunci de la fe

La festa del Baptisme del Senyor clou el temps litúrgic de Nadal. Un temps que sempre és breu (enguany dues setmanes) però alhora intens i lluminós. Déu fet home en el si d'una Verge, es revela com el Fill estimat del Pare, a qui hem d'escoltar i seguir. I això es fa realitat per a cadascun de nosaltres, quan rebem el nostre baptisme, ni que siguem infants. I es va desenvolupant al llarg de la vida, esdevenint fills en el Fill.

L'esclatant manifestació de Jesús com a Fill de Déu en carn humana, feble i misteriosa, l'atracció a prop seu dels humils pastors i dels savis mags pagans, l'acompliment de les promeses de Déu que no ha abandonat la humanitat sinó que la ve a salvar i l'omple de llum, amb un destí etern de felicitat i de justícia, culmina en el Baptisme del riu Jordà. En temps de pandèmia, la litúrgia de Nadal és guaridora i plena de consol: ens dóna esperança, ens fa escoltar les grans profecies d'Isaïes, els relats de la Infància del Senyor i el Pròleg tan meravellós de l'Evangeli de Joan, ens llença a la missió guaridora i consoladora del Messies que a partir del Baptisme, surt a anunciar el Regne de Déu proclamant: «*S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova*» (Mc 1,15).

La pandèmia ens fa adonar que no tot és clar i segur, i les dificultats ens poden aclaparar i desanimar. Però també és cert que si no ens quedem en la superfície de les opinions i els comportaments, descobrirem el desig ardent d'espiritualitat dels nostres contemporanis. Rere molts posats d'indiferència, hi ha molta set de veritat i de bellesa, d'autenticitat de vida. Hi ha desigs d'estimar i de ser estimat; desigs de salvació plena. Hi ha set de Déu,

encara que molts no ho sàpiguen veure o no ho interpretin així. El cor de les persones continua estant inquiet fins que no pugui trobar i reposar amb confiança en el Salvador que l'ha afaiçonat (Sant Agustí).

L'Església està cridada a ser portadora de l'aigua viva que és Jesucrist, i que el món espera i necessita, com la font que raja per a tots al bell mig de la plaça dels nostres pobles, com desitjava Sant Joan XXIII, i ara més que mai, quan tantes certeses decauen. No ens podem quedar inactius, desvagats, perplexos, enyorant temps pretèrits i mètodes vàlids en el passat... mentre tants i tants esperen que algú —com Sant Joan Baptista— els mostri Crist i els acompanyi pel camí del seu seguiment. Molts processos de fe, en particular de joves i adults, maduren en aquesta nova recerca. ¿Qui tindrà prou confiança en el Senyor i voldrà sortir de nou a sembrar la bona llavor del seu Evangeli?

Jesucrist continua enviant-nos com a testimonis seus. No podem defraudar els que cerquen la veritat. Ens cal passar d'una religió privada, només vàlida per a mi i els meus, al convenciment que hem trobat la Veritat i que a tots els interessa i els convé. Haurem d'aprendre a donar respostes vàlides a les grans preguntes que molts es fan, i a sacsejar les consciències adormides. Amb compromisos de servei, de transformació de la realitat, d'amor actiu i generós, de participació en la vida social i política del país. Mostrar de nou que la fe no ens paralitza i aliena, ans al contrari, ens envigoreix l'esperança i la caritat, la solidaritat i l'autèntica i més radical transformació del món.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Memòria de la Beata Ana M. Janer

El dia 11 de gener se celebra a la diòcesi la memòria de la Beata Anna M. Janer Anglarill, que nasqué a Cervera (Segarra) el 18 de desembre de 1800 i ens deixà a Talarn (Pallars Jussà) l'11 de gener de 1885.

Coneguda com la Mare Janer, va ser una religiosa catalana fundadora de la Congregació de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. Ha estat proclamada venerable per l'Església catòlica i va ser beatificada el 2011.

Convençuda de la necessitat de crear escoles cristianes per a la promoció de la dona i de la família, el 1857, el Bisbe Caixal li demanà que es fes càrrec de l'hospital de La Seu d'Urgell, on fundà l'institut del que se'n faria càrrec.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Què ens van fer? Una marca que portem al front, molt més que un tatuatge que emmascara la pell. La marca profunda del baptisme s'encasta en el nostre ésser. Vàrem quedar traspassats pel Ressuscitat. Empeltats en Ell.

La poca consciència del baptisme rebut ens porta a oblidar aital data. Però l'efecte del sagrament iniciàtic de la fe persisteix. Poc ens pensàvem com ens estimaven els nostres pares quan ens van fer aquest gran

regal. Els hi heu agraït mai el do de la fe?

Potser era una tradició i potser es pensaven fer una festa social. Però van convertir-nos en unguits per Déu. La marca indeleble de la fe. Ens van ficar Déu a dins. Potser sona molt vulgar però ho podem traduir per viure acompanyats amb Jesús, essent por-

Senyalats

tadors del seu mateix Esperit, el Sant. Ai! Si ens ho creguéssim! «Ja no soc jo qui visc, és Crist que viu en mi» (Ga 2, 20). I quin sagrament tan ben pensat! Senyalats per l'Esperit Sant com a marca de la configuració a Crist. Hem estat entregats a Ell i Ell ens ha fet seus. El pacte d'amor que Déu ha fet amb nosaltres ens ha incorporat a Ell.

Per això, tan important és la marca que ens ha quedat a nosaltres pel baptisme com ho és la marca que li ha quedat a Déu per haver-nos fets seus. El profeta Isaïes ens ho descriu «Et duc gravada a les palmes de les mans» (Is 49,16). Fins quan ens faltaria fe per creure que Déu no pot viure sense nosaltres un cop ha tatuat el nostre nom en la seva mà. Ja no podem viure l'un sense l'altre.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Servidores del anuncio de la fe

La fiesta del Bautismo del Señor cierra el tiempo litúrgico de la Navidad. Un tiempo que siempre es breve (este año dos semanas) pero a la vez intenso y luminoso. Dios hecho hombre en el seno de una Virgen, se revela como el Hijo amado del Padre, a quien debemos escuchar y seguir. Y esto se hace realidad para cada uno de nosotros, cuando recibimos nuestro bautismo, aunque seamos niños. Y se va desarrollando a lo largo de la vida, convirtiéndonos en hijos en el Hijo.

La brillante manifestación de Jesús como Hijo de Dios en carne humana, débil y misteriosa, la atracción cerca de Él de los humildes pastores y los sabios magos paganos, el cumplimiento de las promesas de Dios que no ha abandonado la humanidad sino que la viene a salvar y a llenarla de luz, con un destino eterno de felicidad y de justicia, culmina en el Bautismo del río Jordán. En tiempos de pandemia, la liturgia de Navidad es sanadora y llena de consuelo: nos da esperanza, nos hace escuchar las grandes profecías de Isaías, los relatos de la Infancia del Señor y el Prólogo tan maravilloso del Evangelio de Juan, nos lanza a la misión sanadora y consoladora del Mesías, que a partir del Bautismo, sale a anunciar el Reino de Dios proclamando: «*Se ha cumplido el tiempo y está cerca el Reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio*» (Mc 1,15).

La pandemia nos hace ver que no todo está claro y seguro, y las dificultades nos pueden abrumar y desanimar. Pero también es cierto que si no nos quedamos en la superficie de las opiniones y los comportamientos, descubriremos el deseo ardiente de espiritualidad de nuestros contemporáneos. Tras muchas poses de indiferencia, existe sed de verdad y de belleza, de autenticidad de vida. Deseos de amar y ser amado; deseos de salvación plena. Hay sed de Dios, aunque muchos no lo sepan ver o no lo interpreten así. El corazón de las personas sigue estando inquieto hasta que no pueda encontrar y depositar con confianza en el Salvador que la ha modelado (San Agustín).

La Iglesia está llamada a ser portadora del agua viva que es Jesucristo, y que el mundo espera y necesita, como la fuente que mana para todos en el centro de la plaza de nuestros pueblos, como deseaba San Juan XXIII, y ahora más que nunca, cuando tantas certezas decaen. No podemos quedarnos inactivos, ociosos, perplejos, añorando tiempos preteritos y métodos válidos en el pasado... mientras tantos y tantos esperan que alguien —como Juan Bautista— les muestre a Cristo y les acompañe por el camino de su seguimiento. Muchos procesos de fe, en particular de jóvenes y adultos, maduran en esta nueva búsqueda. ¿Quién tendrá suficiente confianza en el Señor y querrá salir de nuevo a sembrar la buena semilla de su Evangelio?

Jesucristo continúa enviándonos como testigos suyos. No podemos defraudar a los que buscan la Verdad. Debemos pasar de una religión privada, sólo válida para mí y los míos, al convencimiento de que hemos encontrado la Verdad y que a todos les interesa y les conviene. Tendremos que aprender a dar respuestas válidas a las grandes preguntas que muchos se hacen, y a sacudir las conciencias adormecidas. Con compromisos de servicio, de transformación de la realidad, de amor activo y generoso, de participación en la vida social y política del país. Mostrar de nuevo que la fe no nos paraliza y aliena, al contrario, da vigor a nuestra esperanza y caridad, a la solidaridad y a la auténtica y más radical transformación del mundo.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Bateig d'adults i confirmacions a l'Acadèmia de Suboficials de Talarn

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar per delegació de l'Arquebisbe castrense, Mons. Juan del Río, el sagrament de la Confirmació a 94 cavallers i dames, alumnes de l'Acadèmia de Suboficials de Talarn (Pallars Jussà) i va administrar el sagrament del Baptisme a 2 adults el passat 10 de desembre. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Pater de l'Acadèmia, P. Juan Antonio Mañán, i Mn. David Codina, i acollí el seminarista en etapa pastoral Martín Candela.

A la seva arribada a l'Acadèmia, Mons. Vives fou rebut pel Coronel Director, Il·lm. Sr. José Luis Guerrero, amb qui despatxaren temes d'actualitat en un clima de cordialitat.

Posteriorment es traslladaren al saló polivalent de l'Acadèmia de Suboficials on tingué lloc l'Eucaristia dins la qual l'Arquebisbe administrà el sagrament del Baptisme a 2 adults i el de la Confirmació a 94 joves alumnes de l'Acadèmia. A la seva homilia, l'Arquebisbe recordà el gran servei que porten a terme les forces armades al servei de la pau i de la concòrdia i volgué agrair el seu lliurament generós en tantes missions arreu del món, com ha quedat palès darrerament en l'actual pandèmia. Va fe-

licitar els joves confirmands i els qui rebien el seu baptisme, pel compromís de fe que rebien en aquell dia, precisament, que s'hi celebrava el Dia dels Drets Humans coincidint amb el dia en què l'any 1948, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar la Declaració Universal de Drets Humans. La Declaració és un document històric que proclama els drets inalienables que corresponen a tota persona humana, independentment del seu color, religió, raça, idioma, sexe, opinió política, etc. Mons. Vives va exhortar els confirmands i els qui rebien el seu Baptisme a fer realitat sempre en la seva missió militar els valors continguts en aquesta Declaració i en la Constitució espanyola sempre al servei de la democràcia i l'ordre públic, vetllant per la seguretat, el bé comú, i la concòrdia entre els ciutadans. I va demanar als qui rebien la seva Confirmació i el seu Baptisme un plus, com a creients, de tenir sempre present Déu en les seves vides, acudint a la pregària assídua.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà una llantió de Nadal fet amb fusta d'olivera de Betlem als qui havien rebut el sagrament del Baptisme i Confirmació i al Pater de l'Acadèmia un petit llibre per aprofundir en la seva fe i una creu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

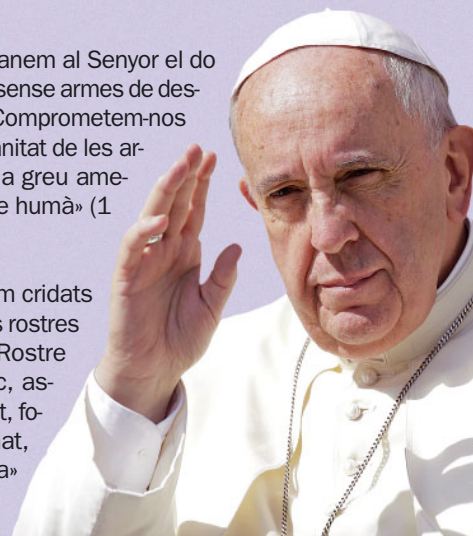

@Pontifex: «Hem de desmantellar la lògica perversa que atribueix a la possessió d'armes la seguretat personal i social. Aquesta lògica només serveix per incrementar els beneficis de la indústria bèl·lica, alimentant un clima de desconfiança i de por entre persones i pobles» (25 de setembre).

@Pontifex: «Imploro a les autoritats civils que prestin especial atenció als nens als qui els són negats els seus drets i dignitat fonamentals, en particular el dret a la vida i a l'educació» (25 de setembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor el do de la pau, un món sense armes de destrucció massiva! Comprometem-nos a alliberar la humanitat de les armes nuclears, una greu amenaça per al gènere humà» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Estem cridats a reconèixer en els rostres dels refugiats el Rostre de Crist famolenc, assecat, nu, malalt, foraster i empresonat, que ens interpel·la» (1 d'octubre).

Càritas Diocesana d'Urgell: un agraïment a la xarxa solidària

Càritas Diocesana d'Urgell ha enviat, a tots els col·laboradors i donants, un missatge d'agraïment i amicitia en els dies de finals d'any amb el que vol posar en relleu la importància d'haver estat solidaris en aquest temps tan complex pel que hem travessat i travessem, i també han volgut encoratjar a seguir aquesta actitud de generositat vers els altres.

En el missatge es fa arribar el sincer agraïment de l'entitat per la generosa aportació a la campanya de captació econòmica, organitzada i gestionada en benefici de les persones afectades per la pandèmia, al llarg dels darrers mesos, i s'informa que s'han recollit 92.295 euros, que s'han dedicat al suport econòmic directe de moltes famílies, i al suport d'infants i de joves, de persones grans amb dificultats de mobilitat a causa de la pandèmia. Hi ha hagut un gran suport de voluntariat, que ha ajudat a fer bates, mascaretes, a fer suport humà i seguiment de les persones grans a través del telèfon i de visites amb distància, d'ajuts per fer la compra a les persones confinades.

Càritas ha donat la mà a aquelles famílies que travessaven moments de gran dificultat a causa de la pèrdua del treball, i ho ha fet directament amb ajuts per pagar despeses de lloguer i manteniment d'habitatge, a través de targetes de debit amb 200 euros de despesa, amb suport a les despeses sanitàries i altres.

Des de gener de 2020, Càritas d'Urgell ha destinat 254.783,50 euros en ajudes socials. El total d'ajudes que Càritas d'Urgell ha donat a la diòcesi quasi ha doblat el que es van atorgar l'any passat: el 30 de novembre de l'any 2019 es van distribuir ajuts per valor de 156.471,56 euros i enguany, en les mateixes dates s'han donat ajudes per valor de 254.783,50 euros.

Concretament, a La Seu d'Urgell en aquest exercici 2020 fins al 30 de novembre s'han donat ajuts directes per a habitatge i subministraments, per al-

Josep Casanova, director de Càritas, durant una visita que l'equip directiu de PEUSA va realitzar a les instal·lacions del nou Centre Especial de Treball de Càritas. Amb aquesta acció es reforça el compromís que l'empresa urgellenca manté amb l'entitat caritativa i amb el projecte del Centre Especial de Treball. Càritas ha distingit PEUSA com a «Empresa amb cor» per la seva aportació de 40.000 euros en dos anys per aquest projecte i també per cobrir les necessitats de les famílies de la comarca durant la pandèmia.

ments, salut, educació, neteja, estris per valor de 74.096,37 euros, el que significa un augment molt substancial dels ajuts lliurats, en més d'un 37% respecte de l'any anterior, quan es van lliurar ajuts directes a La Seu d'Urgell per valor de 46.540,51 euros a data 30 de novembre de 2019.

Desglossat per casuístiques, s'han donat ajuts per habitatge i subministraments per valor de 39.598,65 euros respecte els 26.256,56 euros el novembre de 2019. Aquesta és la necessitat que es manifesta més urgent i que suposa un volum

més important d'ajuts. D'altres partides importants són les d'ajuts per aliments, que s'ha incrementat molt notablement: de 3.853,22 euros als 13.962,29 euros; i també per necessitats de la salut, educació, neteja, roba i objectes.

Càritas fa saber en el seu agraïment que, degut a l'allau de sol·licituds d'ajudes de lloguer i subministraments, s'ha obert una nova campanya que se sumarà a la campanya de Nadal, que s'ha dut a terme durant els dies previs i els dies de Nadal. Moltes gràcies, per aquest gest! #cadagestcompta.

Nomenaments a la Noguera

L'Arquebisbe d'Urgell, amb data 4 de desembre, va acceptar la jubilació que li havia demanat Mn. Ermengol Donisa i Nat, que es quedarà a residir al Monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanés (Les Avellanés), acom-

panyant sacerdotalment la comunitat de Germans Maristes. I va nomenar Mn. Alfons Velásquez Castañeda Rector de les parròquies del municipi de les Avellanés, Mare de Déu Assumpta de les Avellanés, Santa Maria de Santa Linya, l'Assumpció

de Tartareu, i l'Assumpció de Vilanova de la Sal, amb l'ajuda del Diaca Adscrit en aquestes mateixes parròquies, Mn. Antoni Baldomà i Molins. Els dos conserven les dedicacions pastorals que ja tenien confiades.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20]. *Urgell:* □ Beata Anna M. Janer i Anglerill, vg., fund. de les Gnes. de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higin, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prevs. dominicans.

12. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí

de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.;

sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efi-si, mr.; santa Secundina, vg. i mr.

16. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Sant Marcel I, papa (ro-

mà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1S 3,3b-10.19 / SI 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

Baptisme del Senyor (B)

COMENTARI

«Ets el meu Fill, el meu estimat»

Aviu llegim a l'Evangeli un moment fonamental en la vida de Jesús: el seu baptisme. Jesús, com un home més es posa a la cua per a ser batejat per Joan. Semblaria que no passa res més. Però *quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit com un colom baixava cap a ell i es va sentir una veu des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.* Aquesta veu que ve del cel, que ve de Déu, ens descobreix qui és aquell (aparentment) pecador que és batejat: és el Fill estimat de Déu, aquell que és el model per a tots nosaltres. El Pare s'hi complau; és també *el qui batejarà amb Esperit Sant*, com profetitzava Joan. Ara descobrim l'autèntica identitat d'aquell home, de Jesús de Natzaret. Pot semblar estrany però *els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra*, com diu Isaïes. Ell és l'aigua de la que parla el profeta: *Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners. Escolteu i tastareu cosa bona; estigueu atents, veniu a mi i us saciareu de vida.* Perquè Jesús farà realitat el que diu el mateix profeta: *Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, aliança que manifesta l'amor total de Déu als homes.*

Per això ens convida: *Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop.* Ens demana també un canvi de vida: *Que els injustos abandonin els seus camins, que es converteixin al Senyor, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar.* L'amor de Déu manifestat en l'infant Jesús ens convida a la conversió. Joan, en la seva carta, ens descobreix igualment qui és Jesús: *Qui venç el món sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu.* Parlem, doncs, de creure, de fe. Per això Nadal és temps de fe, de saber descobrir en el nen acabat de néixer el Fill mateix de Déu, l'estimat del Pare, el model de tots els qui som els seus germans. Encara que ens sembli impossible: «Els meus camins no són els vostres.»

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridarà una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.*

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimes Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimes els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor: «Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo dice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica.»

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

► Salmo responsorial (Is 12)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»